

Prídu dni...

Lukáš 17, ²⁰ Keď sa Ho farizeji opýtali, kedy príde kráľovstvo Božie, odpovedal im: Kráľovstvo Božie nepríde tak, aby to ľudia pozorovali. ²¹ Ani nepovedia: Ajhľa, tuto alebo tamto je! Lebo, ajhľa, kráľovstvo Božie je medzi vami! ²² A učeníkom povedal: Prídu dni, že si budete žiadať vidieť jeden z dní Syna človeka, ale neuvidíte. ²³ A povedia vám: Ajhľa, tam, ajhľa, tu! Nechodte, ani sa nezháňajte (za ním). ²⁴ Lebo ako blesk, keď sa zablýska, zasvieti od jedných končín pod nebom po druhé končiny pod nebom, tak bude Syn človeka v svoj deň; ²⁵ ale prv musí mnoho trpieť a byť zavrhnutý týmto pokolením. ²⁶ A ako bolo za dňov Nóachových, tak bude i za dňov Syna človeka. ²⁷ Jedli, pili, ženili sa a vydávali až do dňa, keď Nóach vošiel do korábu; prišla potopa a zahubila všetkých. ²⁸ Podobne, ako bolo za dňov Lótových: jedli, pili, kupovali a predávali, sadali, stavali, ²⁹ a v ten deň, keď Lót vyšiel zo Sodomy, padol oheň a síra z neba a zahubili všetkých: ³⁰ tak bude aj v onen deň, keď sa zjaví Syn človeka.

Aj vy by ste chceli vedieť, kedy príde Božie kráľovstvo? Táto otázka, ktorú sa opýtali farizeji Pána Ježiša, mala pre Židov existenciálny charakter. Židia verili, že Božie kráľovstvo sa začne mocným úderom, a vtedy mocný a silný Mesiáš ustanoví svoju vládu v Izraeli a celý národ oslobodí od útlaku nepriateľov. V čase rímskej nadvlády bolo toto očakávanie oveľa silnejšie a výraznejšie. A tento Ježiš, tento tesár odnikiaľ so svojou roztrhanou skupinou rybárov hovorí o príchode Božieho kráľovstva. A to niekoľkokrát. No nič nenasvedčuje tomu, že sa chystá poraziť Rimanov a nastoliť nový slávny vek Židov. Kde je nejaký jasný dôkaz, že chce ustanoviť vládu tohto Božieho kráľovstva? Židia, a najmä farizeji, boli pripravení na príchod tohto mocenského Božieho kráľovstva a tak chceli vedieť, kedy to už bude.

Myslím si, že podobné myšlienky máme niekedy aj my, kresťania. No úprimne, nechceli by ste vedieť, kedy to Božie kráľovstvo konečne zavládne? A tak trochu si to niekedy aj my spájame s mocou a silou. Už len tá myšlienka: Ak by Božie kráľovstvo bolo už tu, ak by už prišlo, potom by konečne neboli vojny, nebol by strach, nemoci, smrť... Teda, aspoň pre tých, ktorí by sa stali súčasťou tohto kráľovstva □ □

No odpoveď Pána Ježiša nám ukazuje, že tie naše ľudské predstavy sa nie vždy zhodujú so skutočnosťou. Židia hľadali znamenia na nebesiach, kataklizmatické znamenia (katastrofy, nešťastia, veľké nešťastné udalosti s mnohými obeťami a veľkými materiálnymi škodami), veľké znamenia, o ktorých písali SZ proroci. Bojím sa, že očakávania kresťanov sú niekedy presne také isté. Aj my sme ochotní niekedy z veľkého nešťastia vyčítať blížiac sa posledné dni sveta a príchod Božieho kráľovstva. A teraz nepopieram, že PJ takéto veci nenaznačoval, stačí si prečítať Ježišove slová o znameniach konca z Matúša 24.kapitola. Ale to podstatné nie je sledovať, či už toto je vojna, ktorá je dôkazom prichádzajúceho Božieho kráľovstva, alebo nie. Či už toto je dostatočne veľké nešťastie, aby sme ho mohli identifikovať ako predzvesť prichádzajúceho dňa Syna človeka a s Ním prichádzajúceho Božieho kráľovstva, alebo ešte nie je až také veľké.

Pán Ježiš farizejom odpovedá, že „**Božie kráľovstvo je medzi vami.**“ Čo to vlastne Pán Ježiš hovorí? Hovorí, že kráľovstvo Božie je prítomné teraz, vo chvíli, keď vyslovil tieto

slová. Môžeme si len predstaviť zmätok a zdesenie u farizejov a vo všeobecnosti Židov, keď počuli toto Ježišovo vyhlásenie. Ani Ježišovi učeníci nerozumeli tomu, čo povedal, keď sa ho o niekoľko veršov ďalej pýtajú: „**Kde, Pane?**“

To, čo Pán Ježiš povedal, bolo len presmerovanie ich očakávaní. A to platí aj o nás. Hoci nám niektorými svojimi vyjadreniami odkrýva to, čo príde, to podstatné sa deje teraz a tu, medzi nami. Dokonca v doslovnom preklade Ježišove slová znamenajú: „**je vo vás, vo**

vnútri.“ **Tam, kde je Pán Ježiš, tam je prítomné Božie kráľovstvo. V koho srdci Pán Ježiš prebýva, v ňom je Božie kráľovstvo.** Ježiš nám tými slovami hovorí: „*Nehľadaj Božie kráľovstvo tam, vonku, v budúcnosti, pokiaľ nie je v tvojom vnútri!*“ **Božie kráľovstvo začína v srdci každého veriaceho človeka a rastie ako horčičné zrno. Začína ako duchovné kráľovstvo v srdci, a dovŕši sa vo viditeľnom Božom kráľovstve, ktoré príde na konci vekov.**

Je zaujímavé sledovať, ako sa zrazu Pán Ježiš obracia priamo na svojich učeníkov. Tými ďalšími slovami sa obracia na svojich nasledovníkov a pripomína im, aké dôležité je nenechať sa zviest' a odvieť od svojej viery.

„**Prídu dni, že si budete žiadať vidieť jeden z dní Syna človeka...**“ – Pán Ježiš tu hovorí, že pre kresťanov nebude vždy jednoduché žiť svoju vieru v tomto svete. A tiež hovorí, že Božie kráľovstvo v celej svojej sláve je otázkou skutočnej budúcnosti. A budú chvíle v živote učeníkov i nás kresťanov, kedy budeme túžiť po tom, aby Božie kráľovstvo vo svojej skutočnosti už prišlo a bolo tu. No to **podstatné je, aby súčasťou nášho života**, ako Božích detí, **bola radostná túžba po tomto druhom príchode Pána Ježiša a nastolení Božieho kráľovstva.** Tešíme sa na to? Túžime a voláme spolu s veriacimi celého sveta: „**Maranatha, Pane!**“? Toto zvolanie na konci knihy Zjavenia Jána je odrazom túžby všetkých Božích detí po všetky generácie.

Martin Luther napísal, že vo svojom kalendári má zaznačený deň, kedy sa znovuzrodil z viery v Pána Ježiša a potom „ten deň“ – ktorý čaká každý deň svojho života. Jeho kalendár bol celý zaznačený očakávaním na druhý príchod Pána Ježiša.

A k tomu Pán Ježiš dodáva, na čo si ako Božie deti máme dávať pozor, aby sme zachovali svoju vieru. 1. **Falošní proroci – falošní Mesiáš:** to sú tí, ktorí prídu s lacnými nápadmi na záchranu sveta, tí, ktorí budú stavať na svojej vlastnej osobe a budú ľuď presviedčať, že oni majú riešenia pre tento svet, pre krajiny a štáty. Že oni sú tou jedinou záchranou v mnohých krízach. Ježišova rada je jednoduchá: „**Nechodte a ani sa nezháňajte sa ním!**“ Pretože jedinou záchranou, jediný skutočne záchranný plán pre svet má náš Pán Boh. **To, čo ako Božie deti potrebujeme, je chodiť a žiť živé evanjelium v tomto svete.** Iba vtedy sa nebudeme musieť báť druhého príchodu Pána Ježiša a budeme túžiť a radovať sa, že príde.

A potom ešte Pán Ježiš upresňuje, 2. **že „...ako bolo za dní Nóacha, tak bude aj za dňov príchodu Syna človeka“. A „Podobne, ako bolo za dňov Lótových, ...tak bude aj v onen deň, keď sa zjaví Syn človeka.**“ To, čo Pán Ježiš týmito prirovnaniami hovorí je, že v oboch prípadoch boli ľudia na svete prichytení nepripravení. Jedli, pili, ženili sa, vydávali sa, predávali, kupovali, sadili, stavali... no neboli pripravení na ukončenie svojich dní. A áno, táto pravda platí o každej generácii, každom pokolení. **Až do času druhého príchodu Syna človeka budú ľudia prosperovať, cítiť sa bezpečne, zhromažďovať majetok, predávať, kupovať, ženit', vydávať sa... a mnohí nebudú pripravení.**

O pár veršov ďalej Pán Ježiš varuje, aby sme neboli ako Lótova žena. Tá sa počas svojej cesty záchrany obzrela späť, na Sodomu a Gomoru, pretože jej srdce patrilo veciam tohto sveta. Milovala ich viac, ako svojho Boha. Bola tak pripútaná k materiálnym veciam, že neodlala a otočila sa, aby videla tie veci a v dôsledku toho stratila všetko. Ako je to so mnou a s tebou? Si pripravený dnes sa stretnúť s Pánom Ježišom Kristom?

Čo robí zasľúbenie o druhom príchode Pána Ježiša na našu zem s tvojím životom, brat a sestra? Si voči tejto správe ľahostajný, si naplnený strachom, alebo radosťou a túžbou po tom, aby ten deň už prišiel? **Prosme každý deň o prítomnosť Ducha Svätého, aby sme denne prinášali ovocie na Jeho slávu a pre svoju večnú odmenu.** Amen.